

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 18-08-13

Col·lecta:	436,06
Caixetes ciris	67,48
Caixetes:	112,96
Caixetes Càritas:	96,25

Lectures del 1 de setembre

Diumenge 22 de durant l'any C

1ª Lectura: Sir 3, 19-21. 30-31

Salm : 67 (68), 4-7. 10-11

2ª Lectura: He 12, 18-19. 22-34.

Evangelí : Lc. 14, 1a.. 7-14.

CELEBRACIONS DE LA PARAULA

Els propers caps de setmana dels dies 1 i 8 de setembre, a l'horari habitual de les eucaristies hi haurà Celebració de la Paraula.

Entre setmana del 26 d'agost i 8 de setembre no hi haurà eucaristia.

ENTERRAMENTS

El dia 14 d'agost vam acompanyar amb la pregària a la família de Araceli Castillo Rodríguez, de 88 anys; el diumenge dia 18, vam acompanyar a la família de Paquita Salvadó i Poch, de 89 anys.

ECONOMIA MES D'AGOST fins el 21 d'agost

Saldo juliol 287,75

Entrades

Ciris	185,98
Caixetes	330,20

Col·lectes 1.051,82
Total entrades . 1.568,00 1.568,00

Sortides

Telèfon 62,39
Partícules 26,00
Full Inf. 74,00
Com. bancs 1,50
Llum 113,46
Total sortides 277,35 277,35

Romanent agost 1.578,40

EL LLIBRE D'ISAÏES

És un llibre profètic que es desenvolupa al llarg dels segles, testimoni d'una profecia que es fa història i vida de generacions. En efecte, el llibre d'Isaïes no conté tan sols les paraules de l'homònim profeta que va viure a la segona meitat del segle VIII aC, sinó també paraules d'altres profetes, que van comunicar la paraula de Déu en temps difícils. El llibre es divideix generalment en tres grans parts: 1) dels capítol I al 39, atribuïts al profeta Isaïes; 2) del capítol 40 al 55, obra d'un profeta que va viure en el període del desert de Babilònia (del 586 al 538) que s'anomena Segon Isaïes o Deutero-Isaïes; 3) del capítol 56 al 66, atribuïts a un profeta que va viure després de l'exili de Jerusalem i que s'anomena Tercer Isaïes.

Es tracta d'un recorregut al llarg d'un període de més de dos segles, marcat per nombroses guerres i destruccions. El Regne
(continua a dins)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

25 d'agost del 2013

Núm. 498

Diumenge 21 de durant l'ny

No sé d'on sou

No sap d'on són malgrat que han menjat el seu cos centenars de vegades durant la vida. No sap d'on són malgrat que han escoltat un munt de vegades la Paraula i, potser, l'han predicada.

I, potser fins i tot, algun cop, l'han vestit, li han posat un plat a taula, li han calmat la set, pensar, convençuts, que li ho feien a ell, no a la germana, no al germà, buscant la recompensa merescuda del cel.

No és que la germana o el germà no hagi estat ajudat, servit. Però l'egoisme i l'orgull han destruït l'amor que ha de donar vida als actes humans. La intenció ha d'estar present.

Al judici final la multitud ignorava que l'havien vestit, l'havien visitat, li havien calmat la set. Però sí, que ho havien fet amb amor compassiu, a les seves germanes i als seus germans.

Que la fe ens pot ajudar a servir a alguna germana o germà impresentables, sens dubte. Però sense amor real en l'acció, aquesta està marcada. Sense amor la fe esdevé «vanitat de vanitat»

Sense amor present en la comunió, aquesta esdevé rutina, no és un acte humà sinó un acte instintiu, faltat de la plenitud humana d'aquell que sap què fa, perquè ho fa i que ho està fent perquè vol fer-ho.

Si ens haguessin ensenyat a pensar, a discutir, a reflexionar, en lloc d'imposar a la memòria i a la voluntat la pretesa fe catòlica, no hi hauria tanta desafecció, tanta rutina, tanta fe popular.

I molt més fe, serietat i comprensió en la conducta de les cristianes i cristians en el món. La Bona Notícia no estaria només ens els cors, sinó que seria viscuda mundialment.

P. G.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre d'Isaïes Is 66:18-21

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsis, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites, diu el Senyor.»

Salm responsorial 116 (117) 1-2

Lloeu el Senyor, tots els pobles,
glorifiqueu-lo totes les nacions.

El seu amor per nosaltres és immens,
la fidelitat del Senyor durará sempre.

Lectura de la carta als cristians hebreus He 12, 5-7, 11-13

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Escriptura us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per la nostra correcció que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, ¿quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sino tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament, en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç Lc 13, 22-30

Tot fent camí cap a Jerusalem, Jesús passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: —Senyor, ¿són pocs els qui se salven? .Jesús el contestà: —Esforceu-vos a entrar per la porta estreta, perquè us dic que molts voldran entrar-hi i no podran. »Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, vosaltres us quedareu fora i començareu a trucar dient: “Senyor, obre'ns.” Ell us respondrà: “No sé d'on sou.” Llavors us posareu a dir: “Hem menjat i hem begut amb tu, i has ensenyat per les nostres places!” Ell us respondrà: “No sé d'on sou. Aparteu-vos de mi, tots els qui heu obrat el mal! “Allà hi haurà els plors i el cruixit de dents, quan veureu Abraham, Isaac, Jacob i tots els profetes en el Regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu. Hi ha darrers que seran primers, i primers que seran darrers.

Salm responsorial 116 (117) 1-2

¡Aleluya!
Alabad al Señor, todos los pueblos,
aclamadlo, todas las naciones,

pues su amor por nosotros es muy grande
y su lealtad dura por siempre.

(Continua del darrera)

d'Israel. és a dir. L'Estat del Nord amb capital a Samaria, és destruït pels assiris el 721 a.C. mentre que el de Judà, l'Estat del Sud amb capital a Jerusalem, va ser destruït pels babilònics en dos moments

Successius, el 598 i el 587. La guerra implicava destrucció, deportació, pobresa. Isaïes va viure moments difícils en el segle VIII. Va ser un profeta de Jerusalem que va experimentar l'amenaça de la guerra i va viure la profunda injustícia dels rics en relació als pobres. Per això el seu llenguatge sovint és dur. La seva profecia, en efecte, ajuda a mirar les diverses cares del mal, però també és visió d'un futur diferent, renovat per Déu. Isaïes anuncia el naixement d'un rei, enviat per Déu, que restablirà la justícia i durà la pau (Is 7; 9; 11). Jerusalem també serà renovada (1.21-26). Amb tot, no s'ha de confiar en un mateix, sinó en Déu, s'ha de tenir confiança en ell. Diu Isaïes a un poble orgullós i resignat: *Us salvareu si us convertiu i deixeu d'inquietar-vos. Trobareu la força en la calma i en la confiança» (30,15). Seguint les passes d'Isaïes, en el període de l'exili un altre profeta adreça paraules de consolació als desterrats a Babilònia. En un moment difícil com l'exili, el Segon Isaïes no deixa d'exhortar a la fe en Déu creador i salvador. El profeta afirma la unitat exclusiva de Déu enfront dels ídols de Babilònia, obra de la mà de l'home. El Senyor alliberarà el seu poble de la deportació i inaugurarà un nou èxode cap a Jerusalem. Un grup de textos en especial constitueixen els anomenats “cants del servent” (42,1-9; 49,1-6; 50, 4-9; 52,13-53,12). El servent del Senyor, en la seva obediència a *Déu se* salvarà i es convertirà en causa de salvació per a molts.

(Corresponent a la primera lectura d'avui)

Finalment, l'última part del llibre, del capital 56 al 66. s'adreça a una comunitat complexa i dividida com la de Jerusalem després de l'exili.

Qui podrà formar part —es pregunta el profeta— de la comunitat del Senyor? Els qui decideixen sortir d'ells mateixos per caminar pels camins de Déu. El Tercer Isaïes, anuncia el naixement d'una nova comunitat en la qual hi haurà lloc també per a l'estranger i per a l'eunuc (56,1-6), i en la qual el pobre serà considerat un germà (58,7-12). Tanmateix, l'intent de definir la identitat d'Israel duu sovint a la separació. D'aquesta manera, mentre que en el nucli central del Tercer Isaïes, format pels capítols 60-62, el profeta anuncia el pelegrinatge dels pobles cap a Jerusalem i sobre a una dimensió universal. Al final del llibre domina una concepció més exclusivista de la salvació.

(La paraula de Déu cada dia, Vincenzo Paglia, publ. Abadia de Montserrat)